

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **R. D.**, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 7. 2023, č. j. MD-19706/2022-160/21, o kasační stížnosti žalobce proti výroku II. usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 31. 10. 2023, č. j. 55 A 14/2023 - 100,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností ze dne 14. 11. 2023 bránil proti výroku II. usnesení Krajského soudu v Brně specifikované v záhlaví tohoto rozsudku.

[2] Nejvyšší správní soud následně obdržel dne 27. 11. 2023 přípis stěžovatele, v němž žádal o „zrušení stížnosti“ a aby se jí soud nadále nezabýval.

[3] Podle § 37 odst. 4 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Podle § 47 písm. a) s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

[4] Podle § 41 odst. 2 občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), za použití § 64 s. ř. s., se každý úkon posuzuje podle jeho obsahu, i když je úkon nesprávně označen. Ačkoliv stěžovatel požaduje zrušení kasační stížnosti, je zcela zřejmá jeho vůle vzít podanou kasační stížnost zpět, přičemž je jednoznačná a nevzbuzuje žádné pochybnosti. Nejvyšší správní soud proto v souladu s § 47 písm. a) s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. řízení o kasační stížnosti zastavil.

[5] Pro doplnění je třeba zmínit, že dne 28. 11. 2023 obdržel Nejvyšší správní soud přípis stěžovatele, v němž žádá, aby jeho příslušný senát rozhodl jeho kasační stížnost dne

29. 11. 2023. Pokud tak ovšem neučiní, svoji kasační stížnost „stahuje“. K tomu Nejvyšší správní soud uvádí, že podle § 41a odst. 2 o. s. ř., za použití § 64 s. ř. s., soud nepřihlíží k úkonům účastníka řízení, které jsou vázány na splnění podmínky. Zároveň podle § 41a odst. 4 o. s. ř., za použití § 64 s. ř. s., platí, že úkon účastníka řízení (v tomto případě zpětvzetí kasační stížnosti) může být odvolán pouze v tom případě, jestliže jeho odvolání dojde soudu nejpozději současně s tímto úkonem, což se v nyní projednávaném případě nestalo.

[6] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků (v tomto případě pouze žalobce) nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno. O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti žalovaného Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť nebyl účastníkem tohoto řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 29. listopadu 2023

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu